

Derfor kan jeg sige til hr. Thomas Adelskov og andre, at blandt de særlige rådgivere er der givet nogle, som har medlemskort ...

Formanden:

Ja tak.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

... hos Venstre, men jeg kan oplyse, at der er bestemt også nogle, der ikke har.

Kl. 14.25

Mette Frederiksen (S):

Jeg synes, at statsministerens svar i dag bekræfter, at de nuværende retningslinjer på området ikke er tidssvarende, idet man ikke tidligere har haft fantasi til at forestille sig, at en statsminister har haft ønske om, at en embedsmand ansat i Statsministeriet samtidig skulle være på lønninglisten i eget parti.

Nu er befolkningens hensyn sådan set det vigtigste i den her sag. Vi ønsker faktisk, at der skal være gennemsigtighed, at der skal være adgang til informationer for den almindelige borger. Jeg erkender, at den diskussion sikkert er blevet uinteressant for statsministeren, idet magten måske allerede er blevet for sød, men jeg vil dog alligevel give statsministeren en mulighed, idet jeg nu vil spørge statsministeren, om statsministeren og regeringen vil være med til at kigge på en justering af gældende regler, således at befolkningen faktisk har vished og sikkerhed for, at skattekroneerne bliver brugt på den mest fornuftige vis.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til fru Mette Frederiksen, at reglerne, som vi følger, er fuldstændig gennemsigtige, de er fuldstændig klare. Det er sådan, at vi følger 1998-betænkningen til punkt og prikke, og det betyder bl.a., at den dag, ministrene forlader ministeriet, forlader de særlige rådgivere også ministeriet.

For så vidt angår dette ene tilfælde, hvor der så er tale om, at en særlig rådgiver har et lønnet bijob ved siden af, er der også fuldstændig klare retningslinjer, for de sikrer jo, at det ikke er staten, der betaler for, at en pressechef udfører gratis arbejde for et parti. Der foretages en kontant aflønning for et kontant stykke arbejde, og det sikres, at den pågældende fuldt ud og fuldt tilfredsstillende udfører det job, som vedkommen-

de skal i ministeriet. Så reglerne er fuldstændigt klare.

Det er kun i fru Mette Frederiksens hoved, at de er uklare, og det skyldes måske, at fru Mette Frederiksen er, skal vi sige, blevet lidt forvirret af, at før valget var der altså på den socialdemokratiske kongres en række daværende ministres pressemedarbejdere, som optrådte, og det kan måske have gjort, at fru Mette Frederiksen er blevet lidt forvirret om reglerne. Men der er med denne regering skabt fuldstændig klarhed. Vi følger 1998-betænkningen, og i det ene tilfælde, hvor der er en, der har et lønnet bijob, er det sikret, at det ikke går ud over det normale arbejde, og der er sikret fuld gennemsigtighed.

Mette Frederiksen (S):

Jeg kan da i hvert fald notere mig, at statsministerens gamle kampfælle, fru Birthe Rønn Hornbech, har udtrykt samme betænkelighed ved anordningen i Statsministeriet, som der er givet udtryk for i dag og ved tidligere lejligheder.

Men jeg skal blot spørge statsministeren, som er så glad og er så tilfreds med de nuværende retningslinjer, om det ikke var lige præcis de retningslinjer, der gjorde sig gældende for den daværende socialdemokratiske ledede regering på samme tidspunkt, som den daværende oppositions leder og politiker yndede at tale om kammerateri og fifleri. Så hvis kammerateriet og fileriet var tilladt under de gamle retningslinjer, så er de åbenbart også tilladt i dag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg skal kun sige, at når der i 1998 overhovedet kom en betænkning om retningslinjer for ansættelse af særlige rådgivere, så var det, fordi der var et flertal i Folketinget, som mente, at der under den daværende regering var uklare retningslinjer, og derfor sagde et flertal i Folketinget, hvortil også SF hørte, at nu har vi altså behov for at få strammet op, vi har behov for klare retningslinjer. Derfor blev der nedsat et udvalg, og dette udvalg afgav en betænkning i 1998.

Fru Mette Frederiksen kan overhovedet ikke løbe fra, at det var, fordi et flertal i Folketinget sagde, at under den tidligere regering var der en kritisabel praksis. Den blev der så rettet op på med betænkningen i 1998, og den betænkning følger denne regering til punkt og prikke.

Hermed sluttede spørgsmålet.